

INFORMACJA

o zasadach umieszczania i zasadach odpłatności za pobyt w Domu Pomocy Społecznej i placówkach opiekuńczo-wychowawczych

1. Domy Pomocy Społecznej – zadanie własne gminy o charakterze obowiązkowym art. 17 ust. 1 pkt 16 ustawy o pomocy społecznej (Dz.U. z 2018 poz. 1508 ze zm.)

Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania, przysługuje prawo umieszczenia w domu pomocy społecznej.

Materialnoprawną podstawą rozstrzygnięcia sprawy dotyczącej skierowania do domu pomocy społecznej reguluje art. 54 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej. Zgodnie z tą regulacją – prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej przysługuje osobie, która spełnia jednocześnie następujące przesłanki:

- 1) osoba wymaga całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności
- 2) osoba ubiegająca nie może samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu,
- 3) osobie tej nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania.

Umieszczenie osoby w domu pomocy społecznej jest rozwiązaniem ostatecznym i wymaga dokładnego zbadania okoliczności faktycznych, umożliwiających dokonanie oceny, czy osobie tej nie można udzielić pomocy w miejscu zamieszkania, bez konieczności opuszczania przez nią miejsca pobytu. Do kwestii mających istotne znaczenie zalicza się przy tym stan zdrowia osoby, której dotyczy przedmiot sprawy, okoliczności środowiskowe, w których się znajduje, możliwość skorzystania przez z nią z pomocy ze strony innych osób (krewnych, sąsiadów) oraz możliwości skorzystania z usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania, w zakresie zaspakajania jej podstawowych potrzeb.

Przy rozpatrywaniu spraw dotyczących skierowania do domu pomocy społecznej w oparciu o dokumentację medyczną ustala się stan zdrowia osoby ubiegającej się o dps i określa możliwości samodzielnego funkcjonowania w środowisku. Kolejnym etapem jest zbadanie możliwości zapewnienia opieki w miejscu zamieszkania. Po stronie OPS istnieje możliwość zorganizowania usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania lub w ośrodku wsparcia (DDP). Pracownik socjalny ustala na ile rodzina może zapewnić opiekę.

Problemem w przypadku osób umieszczanych w domach pomocy społecznej jest brak możliwości zapewnienia całodobowej opieki w miejscu zamieszkania. Osoby w bardzo podeszłym wieku, często posiadają swoje własne dzieci również wymagające pomocy innych osób lub przewlekle chorujące (najbliżsi krewni są w wieku poprodukcyjnym, natomiast wnuki pracują zawodowo). Sporym utrudnieniem w organizacji usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania są bardzo trudne warunki mieszkaniowe. Pomieszczenia mieszkalne są mocno zniszczone, brakuje podstawowych sprzętów, brak bieżącej wody, toalety.

Odrębnym problemem jest zapewnienie całodobowej opieki osobom z zaburzeniami psychicznym. Stan zdrowia takiej osoby uniemożliwia jej prawidłowe funkcjonowanie, a rodzina nie zawsze może lub chce zapewnić takiej osobie opiekę. Po stronie pomocy społecznej leży obowiązek występowania do sądu o wyrażenie zgody na umieszczenie w domu pomocy społecznej bez zgody chorego, jeżeli zachowanie chorego zagraża życiu i zdrowiu jego lub innych osób, a nie wymaga on leczenia w placówce służby zdrowia.

Należy zaznaczyć, że istotnym problemem jest finansowanie kosztów pobytu w domu pomocy społecznej. Zarówno możliwości finansowe osoby kierowanej do DPS są ograniczone jak i w tej kwestii możliwości krewnych. Koszty pobytu w DPS-ach obecnie oscylują w przedziale 3000zł do 4000zł. Osoby kierowane posiadają świadczenia emerytalno -rentowe, które w niewielkim stopniu pokrywają koszty pobytu. Badane są możliwości finansowe rodziny. U wielu rodzin sytuacja materialna nie pozwala na finansowanie pobytu rodzica w placówce opiekuńczej, z uwagi na niskie dochody. Ci, którzy są obowiązani do ponoszenia odpłatności za pobyt krewnego w dps podpisują umowę o finansowaniu kosztów pobytu. Niestety koszty utrzymania w domu pomocy społecznej co roku ulegają znaczącej podwyżce.

DPS	Koszt 2018r.	Koszt 2019r.	Różnica
Trzebiechów -Bełcze	3 374,15	3 607,48	233,33
Wolsztyn	3 065	3 225	160
Toporów	3 733,35	4 067,74	334,39
Jordanowo	3 227,30	3 636,51	409,21
Glińsk	3 290,18	3 552,54	262,36
Wschowa	3 446	3542	96
Skęczniew	3 403,70	3 589	185,30
Szarcz	3 886	3 878,25	295,17
Głogów	3 710	3 980	270
Zielona Góra	3 603		
Pabianice	3 273,60		

Koszty utrzymania mieszkańców Domu Pomocy Społecznej w Trzebiechowie – Belczu

2018 rok. Całkowity koszt utrzymania 19 mieszkańców 64 108,85

Koszt ponoszony przez OPS w Sulechowie 45 339,75 tj. średnio na osobę 2386,30

Koszty ponoszone przez mieszkańców DPS 18 769,10

2019rok Całkowity koszt utrzymania 19 mieszkańców 68 542,12

Koszt ponoszony przez OPS w Sulechowie 49 772,34 tj. średnio na osobę 2619,57

Koszty ponoszone przez mieszkańców DPS 18 769,78

W przypadku gdy przewidywany termin oczekiwania na umieszczenie w domu pomocy społecznej danego typu zlokalizowanym najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej wynosi ponad 3 miesiące osobę kieruje się na jej wniosek do domu pomocy społecznej tego samego typu zlokalizowanego jak najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej, w którym przewidywany termin oczekiwania na umieszczenie jest krótszy niż 3 miesiące. W przypadku gdy osoba bezwzględnie wymagająca pomocy lub jej przedstawiciel ustawowy nie wyrażają zgody na umieszczenie w domu pomocy społecznej lub po umieszczeniu wycofują swoją zgodę, ośrodek pomocy społecznej lub dom pomocy społecznej są obowiązane do zawiadomienia o tym właściwego sądu, a jeżeli osoba taka nie ma przedstawiciela ustawowego lub opiekuna zawiadamia prokuratora.

Domy Pomocy Społecznej, w zależności od tego, dla kogo są przeznaczone, dzielą się na następujące typy domów, dla:

- 1) osób w podeszłym wieku,
- 2) osób przewlekle somatycznie chorych,
- 3) osób przewlekle psychicznie chorych,
- 4) dorosłych niepełnosprawnych intelektualnie,
- 5) dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie,
- 6) osób niepełnosprawnych fizycznie,
- 7) osób uzależnionych od alkoholu.

Średni miesięczny koszt utrzymania mieszkańca w domu pomocy społecznej o zasięgu gminnym ustala wójt (burmistrz, prezydent miasta) na terenie którego umiejscowiona jest placówka i ogłasza w wojewódzkim dzienniku urzędowym, nie później niż do dnia 31 marca każdego roku. W domach pomocy społecznej o zasięgu powiatowym – ustala starosta.

Decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej i decyzję ustalającą opłatę za pobyt w domu

pomocy społecznej wydaje organ gminy właściwej dla tej osoby w dniu jej kierowania do domu pomocy społecznej .

Ośrodek pomocy społecznej kierujący osoby do danego typu domu pomocy społecznej nie ma żadnego wpływu na ustalenie kosztów utrzymania mieszkańca gminy w danej placówce ani coroczny wzrost tych kosztów.

Obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej są w kolejności:

1) mieszkaniec domu, nie więcej jednak niż 70% swojego dochodu, a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka, nie więcej niż 70% tego dochodu,

2) małżonek, zstępni przed wstępnymi, zgodnie z zawartą umową, przy czym :

- w przypadku osoby samotnie gospodarującej, jeżeli jej dochód jest wyższy niż 300% kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej (701,-zł) tj. wyższy od kwoty 2 103,- zł, jednak kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% tego kryterium,
- w przypadku osoby w rodzinie, jeżeli posiadany dochód na osobę jest wyższy niż 300% kryterium dochodowego na osobę w rodzinie (528,-zł) tj. wyższy od kwoty 1 584,-zł, z tym że kwota dochodu pozostająca po wniesieniu opłaty nie może być niższa niż 300% kryterium dochodowego na osobę w rodzinie.

3) gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej- w wysokości różnicy między średnim kosztem utrzymania w domu pomocy społecznej a opłatami wnoszonymi przez mieszkańca domu oraz małżonka, zstępnych przed wstępnymi.

W przypadku niewywiązywania się osób do tego zobowiązanych opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej zastępczo wnosi gmina, której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej.

W 2018 roku skierowano 8 osób i opłacano pobyt w dps 42 osobom

- **ilość świadczeń 444,**
- **koszt 1 056 863,33 zł,**
- **średniomiesięczny koszt wynosi 88 071,94 zł,**
- **średniomiesięczny koszt jednego mieszkańca wynosi 2 096,95 zł**

2. Placówki opiekuńczo-wychowawcze - Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2018 roku poz. 998)

Umieszczenie dziecka w pieczy zastępczej (rodzinie zastępczej – spokrewnionej, niespokrewnionej, zawodowej, rodzinnym domu dziecka, placówkach opiekuńczo - wychowawczych) następuje na podstawie orzeczenia sądu. Realizacja zadania spoczywa na powiatowych centrach pomocy rodzinie(PCPR).

To PCPR decyduje o wysokości i zakresie udzielonej pomocy np.; na dofinansowanie do wypoczynku, pokrycia kosztów związanych z potrzebami przyjmowanego dziecka, utrzymania lokalu mieszkalnego, remont lokalu mieszkalnego, pokrycia innych niezbędnych i nieprzewidzianych kosztów związanych z opieką i wychowaniem itp., poza stałymi świadczeniami wynikającymi z ustawy np.; świadczeniem na pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej, wynagrodzeniem rodziny zastępczej, składkami emerytalno-rentowymi oraz wypadkowymi itp.

Wysokości wynagrodzeń i świadczeń są waloryzowane corocznie wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń dla pracowników państwowej sfery budżetowej oraz wskaźnikiem cen towarów i usług.

Średnie miesięczne wydatki przeznaczone na utrzymanie dziecka w placówce opiekuńczo – wychowawczej są ustalane przez starostę a w przypadku regionalnych placówek opiekuńczo – terapeutycznych oraz interwencyjnych ośrodków preadopcyjnych przez marszałka województwa i ogłaszane w wojewódzkim dzienniku urzędowym, nie później niż do dnia 31 marca danego roku.

Ustawa o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej nakłada na gminę obowiązek współfinansowania pobytu dziecka umieszczonego po dniu 1 stycznia 2012 roku w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka, placówce opiekuńczo-wychowawczej w:

- pierwszym roku pobytu w wysokości 10% poniesionych kosztów,
- drugim roku pobytu w wysokości 30% poniesionych kosztów,
- trzecim i następnym latach pobytu 50% poniesionych kosztów.

W 2018 roku tut. Ośrodek współfinansował wydatki za 41 dzieci umieszczonych w rodzinach zastępczych i placówkach opiekuńczych w łącznej kwocie 371 434,54 zł:

z tego :

- 23 dzieci - próg 50%,
- 3 dzieci - próg 30% i 50%
- 7 dzieci – próg 10% i 30%
- 8 dzieci – próg 10%

DYREKTOR
OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ
W SULECHOWIE
mgr Elżbieta Colle